

Vol verbazing heb ik kennisgenomen van het Wetsvoorstel herwaardering strafbaarstelling actuele delictsvormen, sectie 3.6: Aanpak van het uit winstbejag behulpzaam zijn bij illegale prostitutie (pooierverbod). De voorgenumen maatregelen zullen de positie van sekswerkers verslechteren, waarbij er bijzondere zorgen zijn voor hun fysieke veiligheid.

Het pooierverbod is volgens de toelichting bedoeld om illegale prostitutie te bestrijden, en daarbij mensenhandel en uitbuiting te voorkomen. In de toelichting is er echter geen sprake van daadwerkelijke pooiers: de mensen die gecriminaliseerd worden zijn de mensen die zaken doen met sekswerkers: hun chauffeurs, hun boekhouders etc. De informele benaming van deze wet als pooierverbod is dan ook (opzettelijk) misleidend.

De afgelopen jaren is het aantal vergunningen voor legale prostitutie gedaald. Dit heeft sekswerkers de illegaliteit ingejaagd. Cijfers hierover ontbreken helaas. Illegaliteit betekent meer kwetsbaarheid. Het voorgenumen pooierverbod doet niks om de juridische en economische positie van deze groep te verbeteren. Sterker nog, door bijvoorbeeld professionele bodyguards te criminaliseren worden sekswerkers juist eerder in de armen van pooiers gedreven.

Daarnaast is de voorgenumen strafbaarstelling van het beschikbaar stellen of faciliteren van websites of andere media voor advertenties voor niet vergunde prostitutie, kamerverhuur voor onvergunde prostitutie, het verrichten van vervoersdiensten en het verrichten van bodyguardwerkzaamheden een zorgwekkende ontwikkeling. Niet alleen voor sekswerkers, die zo wederom worden gedwongen ondergronds te gaan, met alle risico's van dien, maar ook voor internetgebruikers in het algemeen. Dit deel van de wet komt sterk overeen met FOSTA/SESTA in de VS. Daarvan heeft bijvoorbeeld digitale burgerrechtenorganisatie Electronic Frontier Foundation gesteld dat het 'a Win for Censorship' is.

Het pooierverbod komt in feite neer op nadere criminalisatie van sekswerk, terwijl hun positie juist gebaat is bij decriminalisatie. Het is daarbij zeer opmerkelijk en bijzonder verontrustend dat sekswerkersorganisaties niet gehoord zijn in aanloop naar de wet.

Dr. Linda Duits, Universiteit Utrecht